

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY FRÅN KUNGSPARKEN I GÖTEBORG MED STORA TEATERN, — AMATÖRFOTO.

14:DE ÅRG.

DEN 1 JUNI 1913.

Nº 35.

Foto. Florman, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöström.

Caroline Östberg

Det i våra dagar från många håll så häcklade konsttemplet vid Gustaf Adolfs Torg, rest "Patriis Musis", anklagas ofta för att förspilla sina stora traditioners arf. Med huru mycket fog operaledningen kan taga åt sig de förebräelser, som ligga i dessa anklagelser, må vara osagdt. Fast visst är, att de senaste årens svenska operahistoria haft att anteckna flera besvikelser och nederlag än segrar. Därmed må dock inte anses fastslaget, vare sig, att vederbörande vanvårdat sitt kräfvande värf, eller att vi skulle befinna oss i en nedgångsperiod af sångligt — kulturellt intresse. Men det har funnits vissa skeden, liksom det ännu, tro vi, kommer att ofta finnas, då det legat en mera än tillfällig glans öfver vår opera, och vi kunnat bevara minnet af dagar, som nu kallas "klassiska".

En sådan tid med "klassisk" färg och doft öfver sig var den, hvilket särskildt de äldre musikhabituéerna varmt erinra om, då *Caroline Östberg*, den nu sextioåriga operadivn, stod i sitt flor.

Det var en hel ny tid, som bröt in med *Caroline Östbergs* första framträdande på operett-tiljan och senare på operan. Det kom med henne, påstå hennes minnesgoda beundrare, som ett nytt ljus öfver många gamla färglösa motiv och arior, och den glans af sprittande ungdom, genialitet och dramatisk talang, som *Caroline Östberg* spred kring sig i otaliga roller, gjorde kvällarnas teatertimmar till fest. Som kvinna rikt bortskämd af en slösande natur, hvilken skänkt henne alla en ståtlig, parant apparitions företräden, som konstnärinna full af eld, gratie och talang med röst och mimisk begåfning, kunde hon i osedvanligt mått bjuda äfven den kräsnaste allt.

Operettens klang- och jubeldagar räckte henne vid hennes första uppträdande en roll sådan som titelrollen i *Boccaccio*, hvilken hon 1879 första gången utförde. Så följde snabbt med stigande lycka hennes öfvertagande af de stora sopranpartierna i *Lille hertigen*, *Bronslavas* roll i *Tiggarg studenten*, *Serpolettes* i *Corneilles* klockor, furstinnans i *Kosackflickan* jämte många andra af den då som nu så populära operettrepertoaren.

Det blef också tidigt uppenbart, att "*la grande Caroline*" hade större uppgifter att öfvertaga än de, som operettens djupgårdade musa lade på hennes axlar.

En stämning sådan som hennes med sina outtömliga fonder af väl ljud och skönhet, sin så sällsynt

kristallklara ton och tillböjlighet för koloraturfacket, måste gifvetvis höra hemma på vår främsta lyriska scen, där ännu ekona hördes från den senaste "klassiska" periodens näktergalar. År 1883 debuterade *Caroline Östberg* också på operan. Det var som *Aima* i "*Friskyttan*". Debuten fick ett lyckadt förlopp, men följdes inte af debutantens definitiva kvarstannande vid institutionen, utan hon fick ännu tillfälle att — särskildt under en sexårig engagements-tid vid *Nya teatern* 1879—85 — firad triumfer som en den glada operettens mest hänförande prestinna. In- och utländska turnéer lockade henne äfven allt som oftast ut, men allt fastare blef hennes ställning vid *Kungl. teatern*, där hon som en hyllad primadonna dock vann hufvudsegrarna under sin lysande konstnärsbana.

Ännu sedan hon 1906 definitivt lämnade operascenen, ringer i öronen hennes namn hvarje gång musikkvänner mana fram en *Elvira* i *Don Juan*, en *Rezita* i *Oberon*, en *Margot* i *Hugenotterna*, en *Margareta*, en *Helena* i *Mefistofeles*, en *Elisabeth* i *Tannhäuser*, för att inte draga ut längre på listan af hennes stora roller.

Många ha efter *Caroline Östberg* velat fylla det tomrum hon lämnade. Det är inte vederbörandes eget fel, att de inte lyckats. Ty det är inte lätt att på en gång äga själen full af eld och strupen af silfver. Det är blott de utvalda, konstens egna gudbarn, som fått alla gåfvor. Därpå beror det emellertid, att *Caroline Östbergs* namn och stämning ännu leva kvar inom de murar, konstens egna gudstempel, som fått alla gåfvor. Därpå beror det emellertid, att *Caroline Östbergs* namn och stämning ännu leva kvar inom de murar, konstens egna gudstempel, som fått alla gåfvor. Därpå beror det emellertid, att *Caroline Östbergs* namn och stämning ännu leva kvar inom de murar, konstens egna gudstempel, som fått alla gåfvor.

Då och då vill man åter se förebud till denna och inte sällan inträffar detta samtidigt med att någon debutant, ledd och fostrad af *Caroline Östberg*, beträder tiljan såsom sånginstruktis och lärarinna fortfar hon nämligen att åt ett yngre släkte skänka i något af den brinnande tro på konsten och dess mål, som ledt henne själf fram till de största triumferna, och vunnit åt henne de vackraste segrarna, en konstnärinna kan räkna: en hel generations beundran, tacksamhet och hänförelse.

Efter fotografi.

Klode: Bengt Sjöberg.

DEN FINSKA KÖREN SUOMEN LAULU med sin dirigent mag. Heikki Klemetti konserterar d. 2 juni i Stockholm. (Text å sid. 560)

Öfver fotograf.

KRONPRINSPARET JEMTE
PRINSARNE GUSTAF
ADOLF OCH SIGVARD SAMT
HERTIGEN AF CONNAUGHT

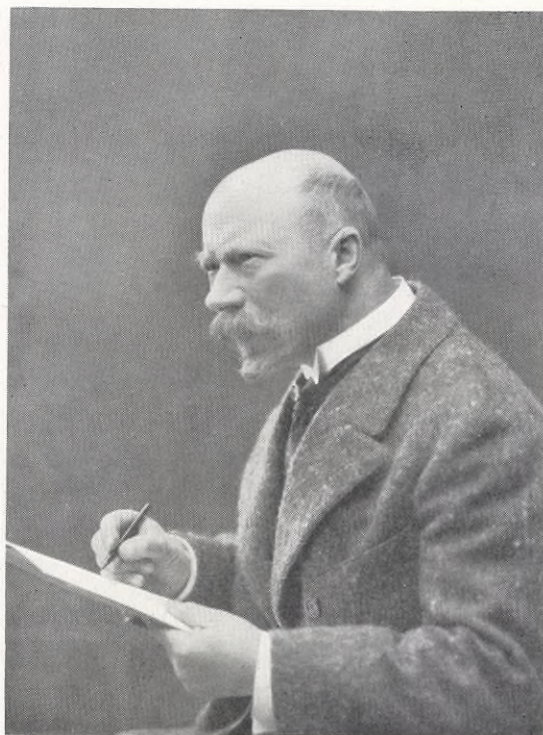
Kliche: Kem. A.-B., Drottning Silfversparre, Sthlm.—Göteborg.

OCH PRINSESSAN PATRI-
CIA vid det af hertigen för-
rättade öppnandet af de kung-
liga militärspelen å Olympia.

TILL 60-ÅRSDAGEN

Den 28 maj ingick *Carl Larsson* i sitt sjunde decennium och blef därvid i handling, ord och tankar föremål för all den hjärtevarma hyllning, i hvilken vid märkesdagar af denna art den djupa beundran, den stora tillgifvenheten så iirigt och gladt söka sin utlösning.

Carl Larsson har kallats Sveriges populäraste konstnär. Uttrycket, starkt och fordringsfullt, innesluter dock ingen öfverdrift. Hans färgglada konst, begriplig, klar och talande till det bästa i människosinnet, har gått raka kungsvägen till vårt hjärta. Hans solskensstrålände taflor med sina värliga färger, återväckande hos oss minnet af naturscenerier, som

Carl Larsson

Foto. Nordensten, Falun.

DEN 28DE MAJ

hänryckt oss, låtande oss återse hemmet så fagert som vi ägt det eller drömt oss det, med hvilken glädje ha vi icke mottagit dem och gifvit dem hedersrum, hur ha de icke värmt oss, skänkt oss, om också blott för en kort lycklig stund, den ljusa lifssyn, som besjälat deras skapare. Den hyllning, som i dessa dagar i en stark våg från allt Sveriges land väller fram till Carl Larsson innebär ett tack icke blott till konstnären för all den ögonfröjd han så slösande frikostigt skänkt oss utan äfven till idealisten, som med sin pensel rört och satt i vibration de vackrast ljudande strängarne i vårt inre.

GUSTAF VASAS FINSKA KUNGBORG.
DE I DAGARNE FUNNA GRUNDMURARNE.

Efter fotograf.

GRUNDMURARNE TILL DEN AF GUSTAF VASA UPPFÖRDA KUNGBORGEN I GAMLA HELSINGFÖRS, cirka 6 km. från nuvarande staden. (Se text å sid. 556.)

Klitché Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skuta-Glöp.

Orsa gamla kyrka, som undergått en grundlig restaurering, invigdes Pingstdagen af biskop N. Lövgren. Templet har återställt i sitt ursprungliga vackra skick och såväl takmålningarne som den under Trettioåriga kriget af en svensk officer

som byte från Tyskland hemförda predikstolen hafva skrapats rena från den hvitlimning, med hvilken man i ovist nit vid tidigare reparationer försett dem.

Efter fotograf.

GUSTAF VASA-BORGEN: Eldstad.

Klitché: Bengt Silfversparre.

Foto. Winbergh, Orsa.

ORSA NYRESTAURERADE KYRKA med dess märkliga predikstol.

Klitché: Bengt Silfversparre.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF. Klische: Bengt Silfverparre.
 INVALD I SVENSKA AKADEMIEN i ledigheten efter
 f. d. riksantikvarien H. Hildebrand.

tativa personer samt ombud för svenska industriförbund och fabriksföreningar aftäcktes den 24 maj i Borås en byst af den svenska textilindustriens grundläggare, framlidte fabriker Sven Erikson på Rydboholm. Bysten, uppställd på en hög granit-

Svenska akademien har i ledigheten efter framlidne f. d. riksantikvarien H. Hildebrand till ledamot valt och kallat d'r Sven Hedin.

Den nye medlemmen Svenska akademien bär ett namn känt och äradt icke blott i eget land utan af ryktet buret ut öfver världen. Hans djärva vetenskapligt resultatrika upptäcktsfärder hafva, på samma gång de bringat ovanskelig heder åt svensk forskning, för alla tider tillförsäkrat honom en af förgrundsplatserna i de geografiska upptäckternas historia. Det är dock ej blott som vetenskapsman och forskningsresande Sven Hedin glansfullt försvarar sin plats i de adertons krets, äfven som författare har han genom den höga framställningskonst, som uppbar hans pennas alster, vunnit betydande och rättmätig berömmelse.

I närvaro af ortens och stadens representet ufanför Tekniska skolan, har utförts af bildhuggare A. Wissler i Mariefred samt gjutits på Meyers konstgjuteri i Stockholm.

Elfenbenskonst på nationalmuseum. En liten läcker exposition af konstverk af elffenben har i dagarna på initiativ af intendenten Folcker öppnats på Nationalmuseum. Utställningen har möjliggjorts genom en del enskilda personers — särskildt grosshandlaren Emil Österlings — beredvillighet att för det goda syftet utlåna värdefulla pjäser ur sina konstsamlingar.

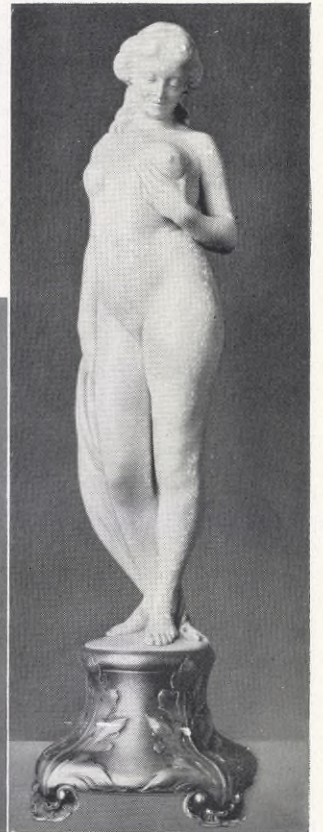
Vid sidan af 1600-talskonstnären Jean Cavaillers barockskulpturer i elffenben däribland 18 stycken porträttmedaljonger af Carl XI, hans gemal samt framstående svenska ädlingar från samma tidskede, intaga några delikat skurna arbeten af Govin samt ett par onämnda konstnärer hedersplatsen bland den äldre elffenbenskonst, de representera. Bland konstverk af yngre datum frapperas man af den svenske elffenbenssnidaren Alfred Oissons samling.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF. — PORTRÄTTMEDALJONG AF CARL XI: af Jean Cavalier. — UNG FLICKA: statyett af Alfred Olsson.

Foto. Backlund, Göteborg. Klische: Bengt Silfverparre.
 BYST ÖFVER SVENSKA TEXTILINDUSTRIENS
 GRUNDLÄGGARE, aftäckt i Borås den 24 maj.

SVENSK STUDENTIDROTT PÅ STADION

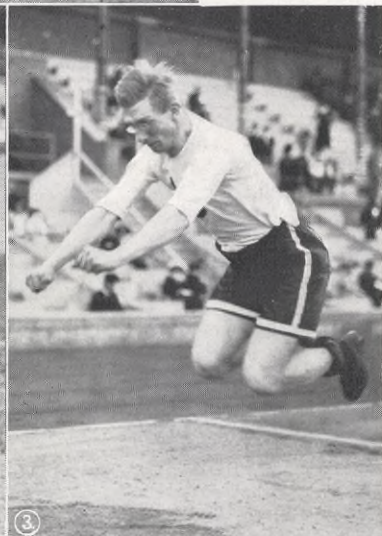

1. IDROTTSMÄNNEN FRÅN DE SVENSKA UNIVERSITETEN O. HÖGSKOLORNA Å STADION DEN 24 MAJ.

2. 800-METER-LÖPNING: 1:sta pris D. Holmér, Upsala.

3. LÄNGDHOPP: 1:sta pris A. Björkman, Upsala.

Text å sid. 560.

4. SPJUTKASTNING: 2:dra pris H. Wieslander. 5. HÄCKLÖPNING.
(2-5. Foto. H. 8 D. Sthlm. 1. Foto. Lamm, Sth'm.)

EN HÖGTIDSDAG.

FÖR HVAR 8 DAG AF BO BERGMAN.

GÅRDSPLANEN låg black och tom, dränkt i sol, högsommarens döda söndagssol där icke ett lif rörde sig. Vinden var sjuosofvarlat. I den grönslemmiga ankdammen stod vattnet tjockt som en välling, och på vällingen flöt brödbitar och dun. En skata satt på brunnskarret i frack och hvit väst. Hon hade kommit på gratulationsvisit, men var för tidigt ute. Och hon lät höra ett litet hest och retligt skratt och gaf sig i väg igen.

Men nu vaknade gården. Ankorna började snattra; en katt smög i strumplåsten till sin morgontoalet. Och en rödhårig piga slog ut ett ämbar vid köks-gåfveln medan hon sjöng sången om staden med pärlmorsportarna.

Så steg gårdens herre själf ut på trappan. Han var tidigt uppe. Han ville inte gå miste om någon-ting af denna välsignade dag. I svart redingote, hvit slips och blommig sommarväst med berlocker skred han ut i solen med sin tolfåriga ättling vid handen. Högtidligt som till åkallan lyfte han sitt ansikte mot höjden och lät luften spola de oljiga kinderna; och hans själ kände glädje och tacksamhet. Han drog ett djupt och hygieniskt andetag genom näsan och vände sig till sin son.

— Min son, sade han, lägg denna dagen på ditt minne. Det är din faders högtidsdag. Himlens nåd och barmhertighet har låtit den uppgå öfver vårt hus. Jag vet att du gläder dig med mig. Gud väl-signe dig, mitt barn.

Den unge mannen åhörde detta tal med ett öra som vanan i någon mån förslöat. Hans tankar gingo till katten och hönshuset. Det hade varit Stockholms blodbad där i går, och ett olycksbådande kackel lofvade åtskilligt ännu.

Men direktör Paulin fortsatte sin morgonrond. Gästerna skulle inte komma förrän till middagen. Man skulle äta i det fria. Bord buros redan ut, strykbräden lades på bockar, det dukades med blomsterkvastar och det bästa porslinet, och direktör Paulin öfvervakade alltsammans. I salen, hvars fönster stodo öppna, spelade fru Paulin en morgonpsalm.

Gårdens folk kom och gratulerade med rättaren i spetsen. Herr Paulin tackade och tog i hand. Han inbjöd till kaffe med dopp på eftermiddagen, och det negs och bugades. Nu fick han posten; tidningarna höllo honom sällskap några timmar. Ett par af dem hade notiser om hans femtioårsdag, och hjärtat svällde i bröstet. Det var vackert hvad som skrifvits om honom, och uppriktigt sagdt kunde han inte finna att det var så alldeles oförtjänt. Vål hade det gått honom i denna världen; men man är sin egen lyckas smed, naturligtvis med vederbörlig hjälp från ofvan. Direktör Paulin betraktade Vår Herre som sin osynliga kompanjon — en förträfflig kompanjon som inte bråkade på bolagsstämmorna öfver utdelningen.

Och förmiddagen gick och allt var redo, och nu blåste taget i kurivan. Herrskapet Paulin voro sina gäster till mötes. Det var bolaget och en deputation från arbetarne och så var det en journalist från herr Paulins lif- och husorgan, en liten svartmuskig herre med silverstrimmar i skägget och ett huvud som såg alldeles för stort och tungt ut för de slut-tande axlarna och den tårda kroppen. Han höll sig diskret i bakgrunden, fast värden klappat om honom och kallat honom du. Med en mfn af trött och doft raseri gnuggade han sina rockslag, som skeno blanka i solen, och sköt ner hatten i pannan. Hans ögon voro rödsvullna, men blicken ännu vacker.

Mekaniskt räknade han med fingrarna några lösa slantar i byxfickan. Det kunde på sin höjd bli fyra och sjuttiofem. Och han grinade illa.

Sedan man borstat dammet af sig gick man till bords. Festföremålet hade en fet herre till höger och en mager herre till vänster om sig. Den fete hette Isaksson och var garfvare och styrelsemedlem i Aktiebolaget Paulin & C:o; den magre var fru Paulins bror. Midtemot satt värdinnan med kompanjone, herr Teofron Lundgren, till kavaljer. Han såg ut som ättika och peppar och sirup tillsammans, och den lilla svarta tidningsmurfveln betraktade honom med oförställd beundran och fasa.

Nu talade herr Paulin.

Han hälsade sina gäster välkomna och glädde sig att på denna för honom så betydelsefulla dag se alla dessa värderade representanter för det idoga och framgångsrika arbetet samlade vid sitt bord.

Därefter talade herr Lundgren för herr Paulin; det var festtalet. Sirapen. Han ville tacka för de gångna åren och de stora insatser herr Paulin gjort. Nu förenade sig alla i den enstämmiga hyllning som redan af pressen brakts jubilaren. Ingen visste bättre än talaren hur välförtjänt den var. Ett tack till vännen Göran Paulin och ett leve för honom. Och så "lefdes" det och så talade herr Isaksson för fru Paulin i egenskap af maka och moder, och fru Paulin grät. Därpå fick arbetaredeputationen nysta upp sitt, och ändtligen steg åter herr Paulin fram.

Han hade icke ord för sin rörelse. Men han ville tacka alla, alla. Han började med Vår Herre och slutade med arbetarförmannen Larsson, och under deklamation tillkännagaf han sin afsikt att skänka femtusen till en begravningskassa.

Nya tacksägelse. Nya vivatrop.

Den lille journalisten skref med luggen i pannan och sin bloc notes i knät. Invärtes grät han af raseri; han hade inte fått så mycket som en sup. Och han fick ond i magen af pomril. Han förbannade sitt yrke. Han kände sig sorgsen till döden. När middagen var öfver gick han och satte sig med kaffet och cigarren på ett gungbräde ett stycke ifrån det öfriga sällskapet. Han tänkte på gamla Upsala-dagar och på den tidens Göran Paulin och Ulrik Berg — den siste var han själf. Det var hemskt som det hade gått. Men så är det när man har en lyra i sin själ. Vete fan, hvad Paulin hade i sin, om han nu hade någon själ. Bracka! mumlade han.

Men så återgingo hans tankar till de fyra och sjuttiofem i fickan. Kanske man i alla fall skulle kunna slå sig en liten vigg. Inte säger en man nej som fyller femtio år och står i tidningen. Pressen är en makt. — Här sitter du och filosoferar, sade Paulin. Han kom och slog Berg på axeln, Kära bror, det var inte i går vi träffades. Och hvem kunde ana att det skulle vara du som... Säg mig, du fick talet?

— Jo, sade Berg.

— Och hur har du det nu egentligen?

— Inte så bra som du.

— Nå, nå. Men du ser kry ut. Litet hvit i skägget bara. Gamla patriark!

Paulin tog honom under armen. De gingo in. Det suckade och morrade i Berg. I ett skåp i vär-dens arbetsrum stod en lång brun butelj.

— Du säger inte nej till en liten konjak, tänker jag. Paulin hade omsorgsfullt låst dörren efter sig. Han lät en hal blick glida öfver sin gäst.

— Tack, gamla gosse.

Berg började återfä en smula aktning för sin värd. Han tömde glaset i ett tag.

— Än du själf?

Forts. å sid. 554.

FÖRMÄLNINGEN I BERLIN.

KEJSARINNAN AUGUSTA OCH DROTTNING MARY.

KEJSAR WILHELM OCH KONUNG GEORG.
DE FRÄMMADE FURSTARNES INTÅG

KEJSAR WILHELM OCH HERTIGEN AF CUMBERLAND.

KEJSAR WILHELM OCH TSAR NIKOLAUS.

Förmälningen mellan tyska kaisarparets enda dotter, prinsessan Viktoria Luise och prins Ernst August af Cumberland har under den gångna veckan firats i Berlin under utvecklande af all den imponerande prakt hvaraf Berlinerhofvet i så rikt mått är mäktigt.

Först af den talrika lysande samlingen furstliga bröllopsgäster anlände engelska kungaparet, som inträffade i Berlin redan den 21 maj, från såväl kaisarfamiljens som befolkningens sida rönande det hjärtligaste mottagande. Påföljande dag ankom brudgummens föräldrar, hertigparet af Cumberland, mottaget med de största hedersbetygelser och af folkmassan hälsadt med ovationer. Samma dag men något senare inträffade ryske tsaren, mottagen på bangården af kaisar

DET UNGA BRUDPARET, prinsessan Viktoria Luise och prins Ernst August.

Wilhelm, konung Georg och prinsarne. Den glänsande raden af fästligheten togo sin början den 22 maj med familjetaffel samt galaföreställning på Operan. Själva vigselakten förrättades den 24 maj i Slottet efter gammal pompös ceremoniel. Vid middagen efter vigseln höll kejsaren tal för brudparet. Omedelbart efter bröllopsfestligheternas slut foro de nyförmälda med extratåg till det lilla idylliska jaktstället Hubertusstock, där de skola tillbringa den närmaste tiden.

HUBERTUS STOCK, kejsarens jaktställe, där de nyförmälda skola tillbringa smekmånaden.
DE FURSTLIGA GÄSTERNA ANKOMMA TILL BRÖLLOPSFESTEN.

(Efter originalfotografier).

(Forts. fr. sid. 551.)

— Nej, jag förtär inte starkt. Det är min hustrus magkonjak. Nu gå vi, om du tillåter. Han föste ut sin gäst med mildt våld, och när han såg honom i nacken drog hans ansikte ihop sig af obehag.

— Djuret är fodradt. Berg fräste mellan tänderna. Och af en sådan skulle han nedlåta sig att vigma. Naturligtvis skåpsöp mannen. En så'n förbannad fähund! Och det var gamla Göran som gick på händerna på Dombron i världen och klättrade på taddisstegen och knackade på stuprännan i Bäfvernsgränd! Man bättrar sig, jaha. Hvarför hade inte han, Berg, också kunnat bättra sig? Var det lyran i själen?

Gästerna hade spridt sig öfver ägora. En del lustvandrade med fru Paulin i tēten i trädgården; några underhöll sig med husets ättling som upplyste om sin ålder och sina förståndsgäfvor. Vid köket satt gårdsfolket och drack sitt kaffe. Berg styrde ditåt och inlät sig med rättaren. Han var strax hans hjärta. De försvunno hastigt i flygelbyggnaden, och när de kommo ut efter en halftimme ansåg Berg att hvad stunden kräfde af honom var ett tal — inte sådant där draffel som pratats vid middagen, utan ett verkligt tal, ett tal där hjärtat var med, ett tal för gamla vännen Göran som visserligen var en fähund, men i grunden en beskedlig man, en ärans man som i dag firade sitt guldbräöllop med tillvaron...

— Mina herrar, började han.

Sällskapet hade kommit tillbaka från promenaden; man samlades i grupper kring talaren. En viss oro kunde afläsas på de flesta ansiktena.

— Äfven jag står här som en representant, det vågar jag säga, som en representant för... arbetet, för det fria arbetet, mina herrar... Friboren är jag, och jag tänker fritt. Jag vill också tala fritt. Det är inte om pampen, utan om vännen, den gamla studenten Göran Paulin, det var en man det, gossar, och roligt ha vi haft och roligt ska vi få... Nej, tusan, det få vi aldrig mer. Du har blifvit hög, Göran. Du ser ner på dina vännar. Akta dig, min gubbe lilla, sådant slutar illa. Där rimmade jag. Det kan inte du, Göran. Du har ingen lyra i din själ. Men Marcus Brutus är en ärans man... Egentligen skulle jag säga att jag tagit miste på dig, Göran, alldeles förbannadt miste. Men Marcus Brutus är en...

Här greps talaren af en stark och välvillig arm och försattes i skymundan. Han gjorde inga större invändningar. Han blef plötsligt liten som ett barn; det stora svarta hufvudet med den släckta blicken tycktes hänga alldeles löst på halsen. Och han grät sakta och ihållande.

Direktör Paulin stod mörk som en askby. Men han bemödade sig att småle, och sällskapet bemödade sig om detsamma. Det lilla ledsamma intermezzot skulle inte få störa. Den välsignade dagen var inte slut ännu. Emellertid fick man mat igen, och efter en timme voro gästerna instufvade i kuben och på väg till staden.

Direktör Paulin hade kysst sin hustru till godnatt och gick sin ensamma kvällsrond. Ensam med skuggorna. Ensam med sig själf. Han förjagade med våld alla tankar på Berg som sof i sin förnedring i lilla gästrummet. Det blef tids nog att göra upp räkningen i morgon, och dyrt skulle det stå syndaren. Han, Paulin, hade ju ändå en finger med i tidningen.

Och så gick han till sin hälft, som satt och grät på sängkanten. Han tröstade henne värdigt, klädde af sig lika värdigt och somnade som en gud.

Men samtidigt vaknade Ulrik Berg i gästrummet. Han reste sig upp, tog sitt gamla lurfviga hufvud mellan sina händer och skakade det som för att få

det att erinra sig någonting, kved sakta, slet sitt skägg som job och förbannade sitt öde. Plötsligt återvände minnet; han blef klarvaken och spiknykter på en minut. En vild skrämsel fick makt med honom. Han hade bara en tanke: att rädda sig, göra sig osynlig så fort som möjligt, nu med detsamma.

Tyst kröp han i kläderna och praktiserade sig ut. Det var inte ett lif att se. Hela gården sof. Han smög på täspetsarna öfver gräset, genom grinden, ut på landsvägen. Och med tunga steg började han gå åt staden till — en liten besynnerlig vålnad i den matta, ängsliga halfdagern. Omkring honom stod skogen grå och stum. Det doftade från mossan där daggen föll; en ångande fukt sväfvade i luften. En nattfågel sprang i gräset, lyfte ett slag och började springa igen. Det såg hemskt och spökligt ut. Efter en stund kom en mjölkkrärra och Berg fick åka. Han nådde staden i gryningen.

Direktör Paulin hade haft en mörk dag, när kvällstidningen kom. Han vecklade upp den litet brådsande, hittade sitt namn och läste.

— Se här, sade han och räckte den åt sin hustru. Hans ansikte bar ett mildt och förklaradt uttryck.

— Och du tror att det är han som skrivit det här? frågade fru Paulin.

— Det står ju U. B. under.

— Den stackarn, sade fru Paulin.

— Det är i alla fall en verklig begåfning. Ett sådant referat gör inte hvem som helst. Det är ju glänsande. Och man blir inte sämre af att ångra sig.

Direktör Paulin lyfte åter ansiktet mot höjden för att bada det i sin skapares nådiga solsken.

FRÅN SKÅDESPELARVECKANS GARDEN PARTY Å HASSELBACKEN hvarmed den sceniska kongressen afslutats: fröken Märta Brogren och herr Schröder.

GIACOMO RIMINI
som Marçil i "Bohème".

ARTHURO VIGNA,
kapellmästare och gästspelets ledare.

ENRICO CARUSO

ELVIRA DE HIDALGO, den
ypperliga koloratursopranen.

Det har lyckats Stockholmsoperan att nu i säsongens elite timma åter väcka och fånga det slappnande teaterintresset genom att låta spelåret avslutas med en serie operaföreställningar af ett högtstående italienskt sällskap under ledning af den som musikalisk kapacitet af rang erkände italienske hofkapellmästaren Arturo Vigna. Gästspelet som tog sin början den 16 maj har omfattat "Barberaren", "Rigoletto", "Trubaduren", "Aida" samt "Bohème". De större solopartierna hafva innehafts af sopranerna Elvira Hidalgo och Berta Cutti, tenorerna Salvaneschi och Giuseppe Tricario. Signor Giacomo Rimini har sjungit barytonpartierna medan signorerna Sorgi och Conforti delat de större baspartierna sig emellan. De praktfulla

rösterna, det lifliga dramatiska utförandet och den utmärkta regin ha i hufvudstaden tillfört det italienska sällskapet en vacker framgång.

*

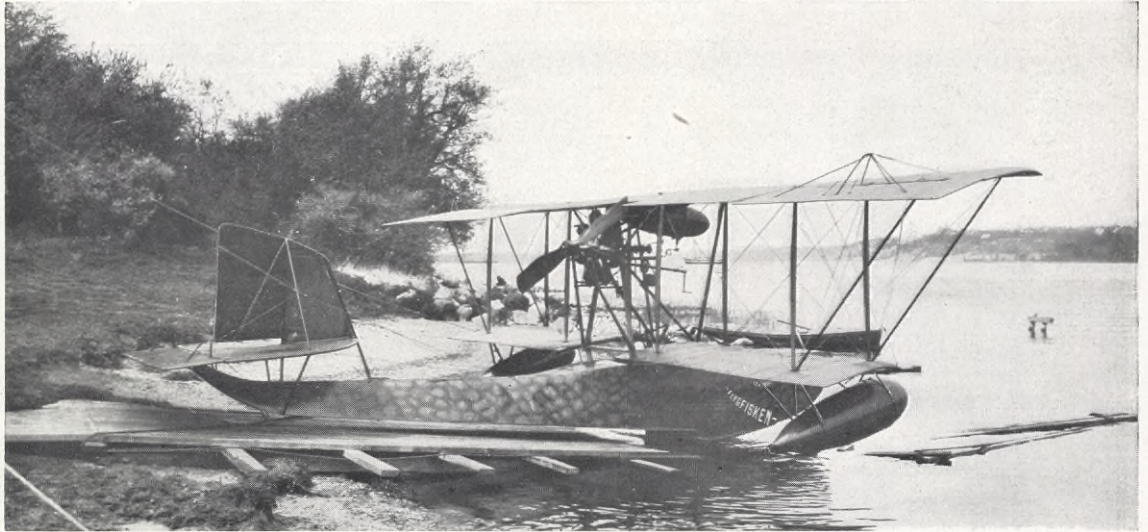
En häftig Caruso-feber grasserar i. n. i London. Den berömda sångaren, som icke sedan 1907 låtit höra sig i England, har nämligen anländt till London för att uppträda på Covent Garden. Biljetterna hafva rifvits bort och säljas nu i andra hand redan till fyra fem gånger inköpspriset. För hvarje uppträdande lyfter Caruso det ståtliga honoraret af 10,000 kronor.

Vidstående bild:

ENRICO CARUSO,

det senaste i London tagna porträttet af den oförläknelige sångaren, som i Englands hufvudstad, liksom allestädes där han uppträdt, väckt formlig "Caruso-feber".

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliche. Ken. J. H. Bengt Sjöversparre, Sthlm Gbg.

„FLYGFISKEN“, FRUH. CEDERSTRÖMS NYA HYDROAEROPLAN.

Från sin flygstation vid stranden af Värtan i närheten af Lu-
udden har friherre C. Cederström med sitt hydroaeroplan af
märket Donnet Leveque, „Flygfisken“, under de senaste daga-
rne företagit ett antal på det hela synnerligen lyckade
profurer med uppstigning från och „landning“ på vattenytan.
Dessa flygturer haiva varit de första i sitt slag här i landet.

Vid en aftonen den 22 maj med löjtnant Krokstedt som passa-
gerare företagen flygfärd förlorade maskinen genom en motor-
skada bärkraften och sköt blixtnabbt från 200 m. höjd ned mot
vattnet. Det lyckades dock friherre Cederström att bibehålla
aeroplanet jämviktsläge och att medels en skicklig manöver
tvinga det till ett regelrätt nedslag på vattenytan.

En rask sportsbragd utfördes den 18 maj af danske handels-
agenten Alfred Hübscher, som då medels en af ingenjör C. Jen-
sen i Köpenhamn konstruerad vattenvelociped på 2½ timme
färdades öfver Sundet med start från Köpenhamn och landning
i Landskrona. Ursprungliga afsikten hade varit att ställa fär-
den till Malmö men ström- och vindföihållanden tvingade till
kursändring. Hübscher, som under „ridten“ ej konvojerades af
någon båt, befann sig vid framkomsten i bästa kondition.

Svenska skonertskeppet *Meda* af Simrishamn råkade den 8
maj under bogsering in till West Hartlepool, efter det att bog-
sertrossen sprungit, i drift och strandade. Förstäfven rämnade
och skeppet blef fullständigt vrak. Besättningen bärgades af
Hartlepoons lifräddningsbåt.

(Till illustr. å sid. 548.)

A Broholmen, tidigare kallad Kungsholmen i Gammelstaden
af gamla Helsingfors har i dagarne gjorts ett märkligt arkeo-
logiskt fynd i det man därstädes vid gräfningar för vattenver-
kets räkning påträffat, enligt hvad man i sakkunniga kretsar
håller före, grundmurarne till den kungsbyggnad Gustaf Vasa,
det gamla Helsingfors grundläggare, år 1551 lät uppföra åt sig.

Enligt tillgängliga gamla räkenskapsböcker var kungsgårdens
hufvudbyggnad uppförd i två våningar och inrymde borgstuga,
två matsalar, tvenne kamrar och en skrifvarstuga. Tydligt
har kungsgården icke tillfredsställt konung Gustaf, ty redan
tem år därefter gaf han, sedan han vid ett besök i staden be-
bott byggnaden, order om att en ny kungsgård skulle uppföras.

Det af Gustaf Vasa år 1550 grundlagda gamla Helsingfors
flyttades på grund af den mindre gynnsamma belägenheten på
1640-talet till sin nuvarande plats. „Gammelstaden“, som ligger
omkr. 6 km. utom Helsingfors norra tull, utgöres nu af en
planlös samling byggnader från nyare tid.

Till illustr. å sid. 546.

Den finska kören *Suomen Laulu* („Finlands sång“) som i som-
mar företager en konsertturné till England kommer på ditresan
att den 2 juni gifva en konsert i Stockholm. Kören, som redan
tidigare, åren 1900 och 1906, konserterat här i Sverige och där-
vid tillvunnit sig stora sympatier, har från att ursprungligen ha
varit en manskör sedan några år arbetat som blandad kör.
Som dirigent fungerar körens grundläggare, magister Heikki
Klemetti. Från Stockholm går färden till Köpenhamn, Lübeck,
Bremen, där likaledes konserter gifvas, samt därefter till London.

Amatörfotografier.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

VATTENVELOCIPEDEN, som på 2½ timme färdats öfver
Öresund.

Amatörfoto.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

SIMRISHAMNSSKEPPET „MEDA“, som den 8 maj strandade
vid West Hartlepool.

Efter fotograf. Klische: Benigt Silfversparre.
PRINCESSAN VIKTORIA MARGARETA AF PREUSSEN OCH PRINS HEINRICH XXXIII AF REUSS, FÖRMÄLDA D. 17 MAJ.

Utom kejsardottern har i dagarne ännu en prinsessa af preussiska konungahuset firat bröllop. Den 17 maj förmäldes nämligen *prinsessa Viktoria Margareta*, dotter till prins Friedrich Leopold af Preussen och hans gemål prinsessan Louise Sophie, med *prins Heinrich XXXIII af Reuss*. Prinsessan Vik-

ställda försök hafva visat, att den italienska pansarbilmodellen står fullt på höjden med de modeller, som tagits i bruk inom öfriga stormaktsarméer.

De tre engelska officerarne kapten Trench samt löjtnanterna Stewart och Brandon, hvilka på sin tid häktades för *spioneri* i Tyskland och ådömdes flerårigt fängelsestraff, hafva af tyske kejsaren benådats och erhöilo sin frihet samma dag engelska kungaparet anlände till Berlin för att öfvervara bröllopsfestligheterna där.

Kapten Trench och löjtnant Stewart, som i dagarne hemkommit till England, hade ådömts resp. 4 och 3½ års fängelsestraff, hvaraf de på Gratz' fästning vid frigifvandet aftjänat den förra två år och fem månader, den senare ett år och tre månader.

Efter fotografi. Klische: Benigt Silfversparre.
NYASTE TYP AF PANSARAUTOMOBILER, INFÖRDA I ITALIENSKA ARMÉN.

toria Margareta är systerdotter till tyska kejsarinnan och född 1890. Hennes gemål, född 1879, är löjtnant och filosofie doktor samt diplomat och tjänstgör i denna sin sistnämnda egenskap vid tyska legationen i Berlin.

Af de nya *pansarbilar*, som anskaffats för italienska armén, ha ett antal i dagarne sändts till de trupper, som operera i Tripolis och på Cyrenaika. An-

Efter fotografi. Klische: Benigt Silfversparre.
SUFFRAGETTERNAS LIFDÖMDE DOMARE SIR CURTIS BENNET.

DE AF KEJSAR WILHELM FRIGIFVA ENGLISKA SPIONERNA kapten Trench och löjtnant Stewart, på hemväg.

* Data å sista sidan.

K. H. G. VON SCHÉELE.
Biskop. Teol. o. Fil. D.r. — Visby.
75 år 31 Maj.*

A. E. BILL.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Säbrå. 75 år 18 Maj.

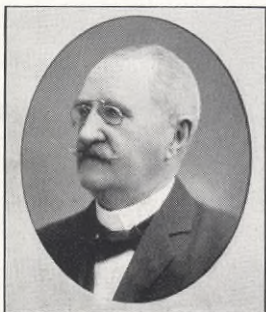
A. J. PETERSSON.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Torsåker. 70 år 22 Maj.

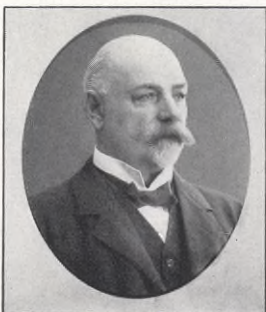
E. EVERS.
Kyrkoherde. — Norrköping.
60 år 12 Maj.*

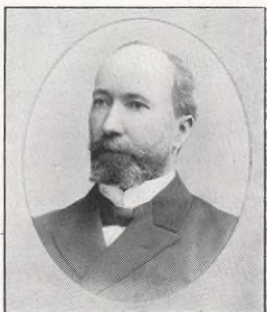
A. PIHL.
Direktör — Rosendal.
75 år 12 Maj.*

O. P. NILSSON.
Apotekare — Lindsberg.
70 år 8 Maj.*

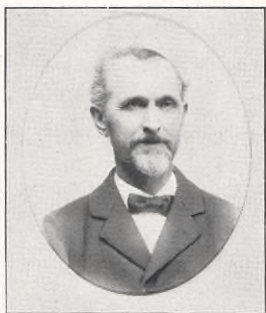
T. FLODERUS.
Stadsläkare. — Enköping.
60 år 23 Maj.*

J. G. H. VENNERTHOLM.
Professor. Rektor f. Vet. Inst.
Stockholm. 55 år 10 Maj.*

A. B. H. SELANDER
V. Konsul. Stadsfullmäktig.
Piteå. 75 år 10 Maj.

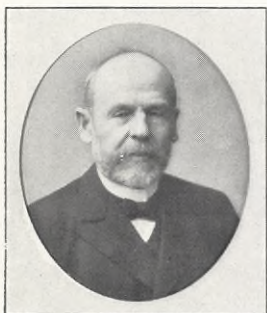
O. L. BURSTRÖM.
Handlande. Kommunalman.
Mönsterås. 60 år 5 Maj.

C. A. GUSTAFSSON.
Byggmästare. Kommunalman.
Malmköping. 50 år 21 Maj.

E. TJÄDER.
Handlande. — Stockholm.
50 år 18 Maj.*

A. HENREKSON.
F.d. Bankdirektör. — Stockholm.
75 år 16 Maj.*

J. G. E. SILFVERSVAN.
Kamrer. — Smedjebacken.
75 år 19 Maj.*

J. F. HALLBERG.
Bankdirektör. — Stockholm.
70 år 2 Juni.*

C. M. G. STOLPE.
Direktör. — Stockholm.
60 år den 18 Maj.*

* Data ä nästa sida.

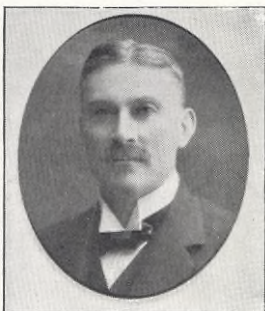
G. MEYER.
Fil. d.r. Läröv.-ad. Skriftst.
Falun. — 65 år 17 Maj.

N. E. WADSTEIN.
Öfverläkare. Med. d.r.
Hessleby. — 50 år 29 Maj.*

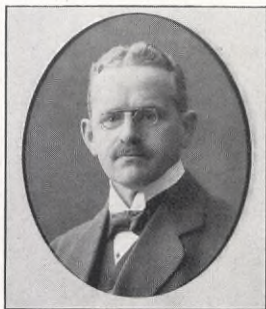
L. ANDÉN.
Disponent. F. d. Regem.-läk.
Fritsla. — 50 år 15 Maj.*

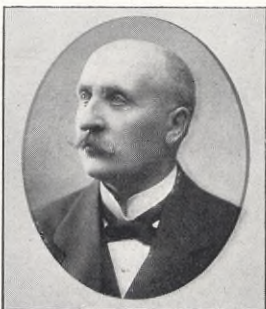
A. R. VON FRIESENDORFF.
Friherre. Kapten. — Uppsala.
50 år 31 Maj.*

L. K. BROCK.
Borgmästare. — Mariestad.
50 år 21 Maj.*

J. G. ODENCRANTS.
Kronofogde. — V. Häradshöfd.
Vimmerby. — 50 år 23 Maj.*

J. F. JOHANSON.
Trafikinspektör. Stadsfullmäkt.
Östersund. — 50 år 21 Maj.

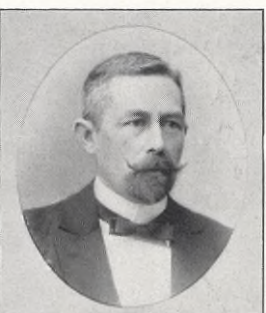
A. H. T. G. BERNHARDT.
Kapten. Bandirektör.
Göteborg. — 50 år 9 Maj.*

C. F. HÅLEN †.
Godsegare. Komm.-ordf.
Hänningby. — F. 29. † 20 April.

J. BAGGE †.
F. d. Disponent v. Kramfors.
Helsingfors. — F. 43. † 26 April

J. O. LARSON †.
Disponent. — Klippan.
F. 61. † 12 Maj.

J. L. ROTH †.
Civilingenjör. — Stockholm.
F. 66. † 11 Maj.

S. K. O. D. AF SANDEBERG †.
F. d. Rådman. — Sundsvall.
F. 34. † 16 Maj.*

D. M. C. PONTIN †.
F. d. Medicinalråd. Stockholm.
F. 36. † 21 Maj.*

G. M. U. RUDEBECK †.
F. d. Landshöfding. — Sthlm.
F. 42. † 21 Maj.*

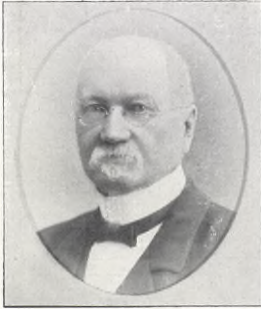

C. M. SONDÉN †.
F. d. Professor. — Stockholm.
F. 46. † 20 Maj.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

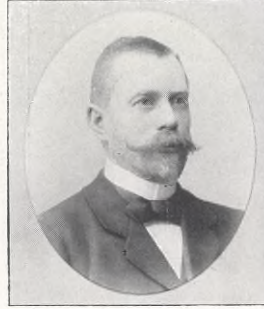
* Data här nedan.

A. F. O. CEDERBERG †.
F. d. Öfverste — Stockholm.
F. 37. † 15 Maj.*

P. RÖDSTRÖM †.
Lektor. Fil. Dr. — Hernösand.
F. 49. † 2 Maj.*

E. HANSON †.
Kontorschef. — Göteborg.
F. 55. † 11 Maj.*

N. A. E. ELMQVIST †.
Förste stadsläkare. — Borås.
F. 65. † 13 Maj.*

HENNING VON SCHÉELE. Stud.-ex. 56, fil. dr. 63, teol. dr. 77, e. o. prof. s. å., prof. i teol. prenot. o. encykli. 79, biskop öfver Visby stift sedan 85; jur. hedersdr. v. Yale univ. i Amerika 91. Led. af Ridd. o. adeln 65—66, af Riksd. A. K. 1900—11, ordf. i tillf. utsk. 03—05, led. af konst.-utsk. 06—11. Stadsfullm. i Visby 01—10, v. ordf. i lasarettstyrelse 85—11, i hosp.-styr. sedan 85, ordf. eller v. ordf. i navig.-skol. styr. 02—12. Sv. kyrkans ombud v. flera tillfällen i olika världsdelar o. länder. Utg. en mängd vetenskapl. o. litt. arbeten. Komm. m. st. k. N. J. Biogr. i o. helsid.-portr. ärg. IV: 50.

EDVARD EVERS. Stud.-ex. 72, teol.-ex. 78, past.-ex. 84, kyrkoherde i Norrköpings norra förs. sedan 92. Inspektör i Norrk. h. a. lärov.-ordf. i folkskolestyr. Andlig vältalare, psalm- o. vittor författare, utg. religiösa arbeten, dramer m. m. Biografi o. helsid.-portr. ärg. IV: 32.

AXEL PIHL. Assist. v. Experimentalfältets trädg.-afd. 60, förestånd. 61⁷ lär. v. Sv. Trädgårdsskolan, elevskola o. odl. v. Rosendahl 63, förestånd. 73—11, af fören. upplöstes. Ordf. i Stockholms Gärtnersällsk. Sedan 78 m. prof. J. Erikson red. Sv. Trädgårdsväringens tidskrift

PHILIP NILSSON. Apot.-ex. 71, inneh. af apoteket i Lindesberg m. filial. Var under 27 år led. af stadsfullmäktige samt ordf. i drätselkammaren under 10 år. Led. af hälsöv.-nämnd, kyrko- o. skolråd, v. ordf. i styrelse i Tuberkulosjukh. o. Sjuhuset. Jourh. dir. i Örebro E. banks afd.-kontor sedan 06. Ordf. i styr. i Bergslag, tidn. a.-b.

THORE FLODERUS. Stud.-ex. 74, med. lic. 85, stadsläk. i Enköping sedan 86. Stadsfullm. 89, v. ordf. i Sparbanksstyr. o. helsöv.-nämnden.

JOHN VENNERHOLM. Stud.-ex. 78, veterinär-ex. 82, distr. vet. s. å., ti. prof. v. Vet. inst. 88, prof. i kirurgi o. obst. derst. 90, förestånd. i Vet. inst. 02, rektor 07. Led. af Sv. läk.-sällsk., led. af K. Landtbr. akad., ordf. i Sv. Vet. läk.-fören. 97—07, med hedersdoktor i Upsala 07. Red. o. utg. af Sv. Veterinär tidskr. sedan 96.

ERIK TJÄDER. Sedan 84 inneh. af Tjäders fröhandel i Stockholm. Framstående sportsman, särskildt simmare, har gjort sig förtjänt om händat af denna sportgren samt om lifräddningskonsten.

AUGUST HENREKSON. Led. af styr. o. verkst. dir. i a.-b. Mell. Hallands folkbank 77; led. af centralstyr. i Hall. e. bank o. verkst. dir. för bankens afd.-kontor i Falkenberg 1900, senare i Göteborgs banks filial derst. På sin tid ordf. i stadsfullmäktige o. drätselkamm. samt landstingsman.

ENGELBRECHT SILFVERSVAN. Afg. från Alnarps landtr.-inst. 64, Kamrer v. Marstrandens badinrätt. 64—93. Inneh. under denna tid en mångfald kommunala uppdrag såsom stadsfullmäktig, ordf. i fattigv.-styr., led. af drätselkamm. m. m. Egenomsförvalt. i Dalarna 99—01; kontrollör vid malttryckstillverkn. 03.

FRANS HALLBERG. Apot.-ex. 66. Inneh. af apot. i Kalmar 70—74, verkst. dir. i Oscarsh. e. banks afd.-kontor derst. 74—86, led. af styr. o. verkst. dir. i Kalmar e. bank 86—95, byråassist. i Finansdep. bankbyrå 95—99, led. af centralstyr. o. verkst. dir. i a.-b. Föreningsbanken i Stockholm sedan 1900—13, ordf. i dess styr. På sin tid led. af Kalmar stadsfullm. o. drätselkamm., landstingsman m. m.

CARL STOLPE. Stud.-ex. 73, anst. i Räfte- o. kap.-försäkr.-anst. i Stockholm, kamrer i Brandförsäkr. a.-b. Sverige 81, i Skandia 82, bildade olycksfallsförsäkr.-a.-b. Skandinavien 86 och sedan dess varit dess verkst. direktör.

EMIL WADSTEIN. Stud.-ex. 83, med. dr. 93, doc. i prakt. med. v. Lunds univ. 97—01, öfverläk. v. Hessleby sanat. sedan 1900. V. ordf. i styr. i samma sanat. 01, led. af styr. i Romanäs sanat. 08. Skolrådsled.

LENNART ANDÉN. Stud.-ex. 83, med. lic. 93, bat.-läk. v. Vesterb. reg. 94, v. Skarab. reg. 97, v. Elfsb. reg. 02, reg.-läk. i Fältläk.-kår 10, i res. v. afsked 12. Prakt. läk. i Borås 95—09. Chef i firman L. J. Wingqvist m. textillfabr. i Fritsla sedan 09.

REINHOLD VON FRIESENDRORFF. U.-löjtn. v. Lifreg. gren 85, kapt. 06. Sedan 97 gymn.-lär. v. h. allm. lärov. i Upsala, v. Upsala univ. 07—09, inspekt. öfver länet folkskolor sedan 10. Gymn.-ledare i den, trup. gymn. som m. statsunderstöd företog resa t Paris o. Berlin i o. i uppvis. af Lingska gymn.

LARS BROCK. Stud.-ex. 82, jur. kand. 86, borgmäst. i Mariestad 95. Ord. i byggn.-nämnd 97, jourh. i dir. i Skarab. läns ränteanst. 07, led. af styr. i Riksbankens kontor 11. Led. af Riksd. A. K. 03—05.

GUSTAF ODENCRANTS. Stud.-ex. 81, hofr.-ex. 87, v. häradshöfd. 91, länsnot. i Kalm. l. 91, kronof. i s. l. 99. Led. af stadsfullm. i Vimmerby, drätselk., skolråd m. m. Styr.-led. i Ö. Centr.-banans jernv.-a.-b., ordf. i styr. i stat. samskola.

HELMER BERNHARDT. Utex. fr. Tekn. högsk. 86, löjtn. v. V. o. V. byggn.-kär. 91, kapt. 01. Jernv.-entreprenör 86—88, disp. v. Rockesholms jernbruk 88—98, öfvering. v. Jernv.-byggn. Vansbro—Engelsberg 98—02, distr.-ing. 02, byråing. i V. o. V. byggn.-styr. 03, bandirektör v. Bergsl. jernv. 06.

SVANTE AF SANDEBERG †. Stud. ex. 53, hofr. ex. 58, v. härads-höfd. 61, stadsnot. o. not. publ. i Sundsvall 64, andre rådmän v. stadens råd. rätt o. magistrat 77, förste brottmålsrådmän 90—13. Under en lång följd af år ordf. i byggn.-nämnden, i fattigv.-styr., kyrkoråd m. m. Lekmannaaombud v. kyrkomötena 68, 73 o. 78. Inspektör i flicklärov. 88—92. Ombudsman i Sparbanken under omkr. femtio år.

DAVID PONTIN †. Stud. ex. 54, med. lic. 64, stadsläkare i Visby 65, prov. läk. derst. 70, medicinalråd 78, afg. 01. Led. af direktionen i Allm. barnbörds-huset 78—95.

GUSTAF RUDEBECK †. Stud. ex. 61, hofr. ex. 66, v. härads-höfd. 68, länsnot. i Verm. l. 70, härads-höfdig i Ryksdals doms. 81, landshöfdig i Västernorr. län 01—09. Led. af Riksd. F. K. 91—02, samt 05—11. Ord. i konst. utsk. 1900—01, led. af lag- o. bevilln. utsk. Statsrevisor 90, ordf. i statsrevisionen 94.

MARTEN SONDÉN †. Stud. ex. 63, med. dr. 74. Läkare v. diakonissanst. sjukhus i Stockholm 76—97, sundhetsinspektör i Stockholm 78—81, bitr. lärare v. Stockholms barmhjärtighetsanstalt 81—96, professor o. lär. v. nämnda anstalt samt öfverläkare o. direktör v. Södra barnbörds-huset 96—11. Läkare hos hertiginnan af Dalarna sedan 88, inspektör i Katarina realskola sedan 09. Led. af Sv. läkarsällsk. 74, dess sekr. 80—95, ordf. 95—96. Betydande grafisk konstsamlare.

AXEL CEDERBERG †. Civ. ing. ex. v. högre art. lärov. å Marieberg 61, löjtn. i V. o. V. byggn. kär 63, öfverste 01, älsk. 02, Tjenstg. inom V. o. V. byggn. styr. 66—02. Anst. v. olika jernv. byggnader m. m. Ti lands-höfd. i Vesterb. län 02—03. Ord. i länets Husälln. sällsk. 03, led. af norrl. jernv. komm. 85, under många år landstingsman, led. af Riksd. A. K. 80—81, af F. K. 84—07.

PER RÖDSTRÖM †. Stud. ex. 70, fil. dr. 85, adj. i Hud.-kvsall 83, lektor i Hernösand 88. Utg. åtsk. afhandl. å latin samt översättin. fr. grek.

ERNST HANSON †. Sedan 71 anställd hos firmen Aug. Abrahamsson & Co. i Göteborg, under en följd af år såsom kontorschef. Led. af stadsfullmäktige sedan 05, ordf. i dess valkommitté o. led. af budgetberedning; ordf. i fattigvårdsstyrelsen, led. af kommittén i utdelning fr. Felix Lindbergs utdeln.-fond o. beredn. i utdeln. fr. Renströmska fonden; en af förestånd. i Ålderdomshemmet, ordf. i fören. "De fattigas vänner", kassa-författare i Tjänarinnehemmets styr. m. m. Led. af kyrkofullmäktige o. af kyrkoråd. H. har träffat betydande testamentariska dispositioner till förmån för Göteborgs stad.

EDVARD ELMQVIST †. Stud. ex. 85, med. lic. 95, förste stadsläk. Borås sedan 09.

(Till illustr. å sid. 550.)

Efter långvarigt förarbete har det nu lyckats att få till stånd en enhetlig sammanslutning mellan idrottsmännen vid vårt lands universitet. På ett den 23 maj i Stockholm hållet möte mellan representanter för universiteten i Upsala, Lund, Stockholm och Göteborg bildades Svenska akademiska idrottsförbundet, i hvilket äfven Medicinernes idrottsförening och Akademiska idrottsföreningen i Stockholm ingå. De i samband med förbundets konstituerande anordnade akademiska mästerskapstävlingarne den 24—25 maj i Stadion, hvilka räknade ett stort antal deltagare från samtliga universitet, voro i idrottsligt hänseende synnerligen intressanta och präglades af ett strålande friskt ungdomshumör, hvilket på det lifligaste senterades af den i intimaste kontakt med de täflande stående publiken.

INNEHÅLL

Operasångerskan Caroline Östberg (med biografi och helsides-porträtt) — Kronprinsparet i England. — Carl Larssons 60-årsdag. — Sven Hedin invald i Svenska akademien. — Sven Erikssons byst af-täckes i Borås — Gustaf Wasas kungsgård i Helsingfors. — Orsa restaurerade kyrka. — Utställning af elfbensskulptur. — Italienskt operagästspel i Stockholm. — Skådespelareveckans afslutning — Akademiska mästerskapstävlingarne i Stockholm. — Friherre Cederströms flygningar med hydroaeroplan. — En velocipedrikt öfver Oresund. — Svenskt fartyg strandadt i England. — Bröllopshögtidigheterna i Berlin. — Kejser Wilhelm bendar engelska spioner. — Veckans porträttgalleri. — En högtidsdag. Ber. af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förhuden vid laga påföljd.